

Stef Bos stijgt tot grote hoogte in ‘Ruimte’

Recensie

Wiggele Wouda

Hoe kleiner je bent, hoe groter de ruimte.” Stef Bos blijft even nadenkend stil na zijn entree. Kijkt dan gebiologeerd naar zijn vleugel en slaat het eerste akkoord aan van een van zijn vele liedjes in zijn nieuwe voorstelling *Ruimte*. Die zin blijkt het nieuwe adagium van Bos te zijn. Althans voor deze show. Alsof hij wil zeggen: maak je kleiner en dan zie je de grandeur van het heelal. En zie je hoe mooi de wereld is zonder grenzen, zonder horizon. Maar hoe klein

Stef Bos zich ook wil maken, hij is ondertussen al een grote ster: een zanger, dichter, schrijver, filosoof. En in de voormalige, fantastische en imposante Koepelkerk te Leeuwarden, oogt hij wellicht wat nietig, maar hij is groots aanwezig.

In *Ruimte* treedt hij alleen op en dan komen niet alleen zijn liedjes, maar ook zijn vele commentaren en teksten meer tot zijn recht. Hoewel die soms wat te lang duren, duiden ze waar hij mee bezig is. En het lijkt erop dat hoe ouder hij wordt, hoe meer en meer hij de wereld waardeert, en tot de kern komt van waar het om draait. Niet om geld, aandacht, macht of wat dan ook. Nee, het draait eenvoudig om liefde,

Zaadjes die ooit gepland zijn, komen in zijn teksten tot uiting als een ontmoeting, een zienswijze

genegenheid en empathie.

Van zijn jongste cd *Ridder van Toleda* zingt hij enkele liedjes. Vrolijk, aandoenlijk en met een frisheid

die je wakker schudt. De rest bestaat uit ouder werk (*Is dit nu later, Papa, Ik heb je lief*) dat voor de gelegenheid gestoken is in een eenvoudig arrangement dat je net even anders laat kijken, je net even anders aan het denken zet.

Hij is sowieso veel meer dé zanger geworden die het vermogen heeft om met zijn donkere, karakteristieke stemgeluid teksten tot leven te roepen. Ze ontstijgen in *Ruimte* je eigen kleinheid met de schoonheid en verbeelding van het alledaagse op een wijze waar de filosoof Emmanuel Levinas om zou glimlachen. Hij schildert elk lied tussen denken en gevoel en citeert uit zijn nieuwe bundel met dezelfde

titel als deze show met een innemende melancholie als een hoogmis voor de poëzie. Bos verbindt hoofd en hart in de herinnering aan wat ooit was met een overgave en energie die in het heden echoën. Zaadjes die ooit gepland zijn, komen in zijn teksten tot uiting als een ontmoeting, zienswijze, een zin, een woord. Hij zingt niet alleen, maar draagt de liederen ook eerbiedig met de lichtheid van het bestaan en ankert ze zo onvermijdelijk in je ziel.

▶ Ruimte, theaterconcert van Stef Bos in het Koepetheater in Leeuwarden, 500 bezoekers. Nog te zien: 29 mei in De Koornbeurs in Franeker